

[Erenbjerg]

Vi kan være enige med forslagsstillerne i, at der er behov for nytænkning på skatteområdet. Vi kan være enige i, at der er behov for et mindre kompliceret skattesystem. Ja, vi kan måske endog blive enige med forslagsstillerne om, at der er behov for en ændring af det udskrivningsgrundlag, hvorpå vi udskriver skatter, men om vi kan blive enige med forslagsstillerne om ændringernes karakter, er straks et helt andet spørgsmål.

Vi finder modsat forslagsstillerne ikke, at problematikken omkring vore skatter alene er et teknisk problem, der kan løses ved, at der nedsættes et skattelovråd bestående hovedsagelig af revisorer og advokater, der har gjort skatteteknik til deres speciale.

Vi er af den opfattelse, at skattelovgivning mere er et politisk end et teknisk problem. Vi har draget den erfaring, at nedsatte udvalg til at behandle mere specifikke problemer, såsom indkomstskatteudvalget, udvalget, der behandlede problematikken omkring rentefradragsretten og andre udvalg, har givet os et fortrinligt arbejdsmateriale i hånden, således at vi på baggrund af disse udvalgsbetænkninger udmærket kunne gennemføre dybtgående reformer på skatteområdet, hvis den politiske vilje i folketinget var til stede. Det har den endnu ikke været.

En af de ting, der har kompliceret og stadig komplicerer vor skattelovgivning, er alle de fradragmuligheder, der findes, mere eller mindre skjult, men jeg synes at erindre, at hver gang det konservative folkeparti har været med i økonomiske forlig, i boligforlig og i andre forlig, har man altid fra dette partis side ønsket at føje endnu flere fradrag ind i skattesystemet. Man har ønsket at gøre systemet endnu mere kompliceret. Ja, man kan måske endog bruge et måske noget fortærsket udtryk: man har ønsket at føje lap til lap på vores skattesystem.

Vi ønsker ikke blot at gennemføre ordninger, som skal virke helbredende på allerede opståede skader. Vi ønsker at angribe ondet ved ondets rod, og dette opnår man bedst og mest enkelt ved en gennemgribende skattereform, som fjerner nogle af disse fradragmuligheder, som ret beset bærer skylden for, at vi har et kompliceret skattesystem. Men at tilslutte sig de konservatives forslag om oprettelse af et skattelovråd vil blot være at lukke øjnene for problemernes art og deres størrelse.

Anders Poulsen (V):

I modsætning til ministeren og socialdemokratiet synes vi i venstre, at det er en god idé med et skattelovråd. Vi mener, der er behov for et organ, der på skatteområdet kan komme med råd og vejledning ved skattelovgivningen. Altså for så vidt et skattelovråd i lighed med retsplejerådet og straffelovrådet. Der er behov for, at uvildige skatteeksperter rådgiver i forbindelse med skattelovgivningen.

Jeg vil i øvrigt godt fremhæve, at ikke mindst skatte- og afgiftsudvalget har behov for uvildige og kyndige råd i forbindelse med arbejdet i udvalget og i forbindelse med overvejelser vedrørende ny lovgivning. Det gælder i høj grad, når det er regeringsforslag, udvalget arbejder med, for uanset hvor objektivt skatteministerens skattepolitiske sekretariat, skattedepartementet, forsøger at være ved besvarelse af spørgsmål fra udvalget, er det nok et gennemgående træk, at besvarelsene primært forsøger at bakke ministerens synspunkter op. Det er for så vidt meget naturligt, for det er som sagt et skattepolitisk departement. Derfor ville et kollegium af uvildige eksperter, i øvrigt gerne med praktisk erfaring fra bl. a. erhvervslivet, være til stor nytte for udvalgets arbejde, hvis udvalget kunne indhente udtalelser og responsa, måske på afgrænsede områder, fra et sådant skattelovråd.

Ministeren har tidligere været talsmand for, og var det igen her i dag, oprettelse af kontaktudvalg mellem skatteministeriets embedsmænd og advokater og revisorer. Den idé tror jeg imidlertid ikke er nær så god, og i øvrigt er det jo sådan, at der er nogen erfaring fra kontaktudvalg under statsskattedirektoratet. Det er måske ikke lige så heldigt, som det kan være. Det kan man få et indtryk af i sidste nummer af Revision og Regnskabsvæsen, novembernummeret af de statsautoriserede revisorerers månedssblad. Problemet opstår jo, hvis den offentlige myndighed, altså her statsskattedirektoratet, fastholder en fortolkning, f. eks. udsendelse af et cirkulære, som de udefra kommende medlemmer af et sådant kontaktudvalg ikke mener er rigtigt. Er medlemmerne udefra så nødt til at offentliggøre deres afstandtagen? Hvis ikke, bliver de måske indirekte taget til indtægt for cirkulæret.